

Sagen sattes under Forhandling.

Indenrigsministeren (*Enevold Sørensen*): Dette Lovforslag har af mig været fremsat i det andet Ting, hvor det er blevet vedtaget uforandret. Island har i indeværende Vinter vedtaget og faaet stadfæstet en Lov om Beskyttelse af Varemærker af samme Art som den Lov, der gælder i Danmark, nemlig Loven af 11. April 1900. Lovforslaget tilsigter nu at gøre det muligt for os at slutte en Overenskomst med Island om gensidig Respekteren af de Varemærker, der ere indregistrerede henholdsvis paa Island og her i Landet. Da der i den Anledning skulde gøres en lille Forandring i vor Varemærkebeskyttelseslov, har jeg benyttet Lejligheden til at foreslaa endnu en enkelt Forandring ogsaa af meget lidt vidtrækkende Betydning, idet det er foreslaaet, at Paaankefristen i den gældende Varemærkelov skal forlænges fra de nuværende 3 Maaneder, der ved Lejlighed have vist sig at være for kort et Tidsrum, til 1 Aar. Jeg skal anbefale dette lille Lovforslag til det høje Tings velvillige Behandling.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tilskud til „de fattiges Kasser“.

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Sp. 691.—94).

Sagen sattes under Forhandling.

Indenrigsministeren (*Enevold Sørensen*): I Landstinget er nærværende Lovforslag undergaaet til Ændringer. Den vigtigste er den til § 4, hvorved Loven indskrænkes til at skulle gælde i 3 Aar. Dette er sket af Hensyn til Ønskeligheden af at faa foretaget Ændringer i Loven om de fattiges Kassers Organisation. Dette Ønske kan være berettiget allerede af den Grund, at Basis for disse Kasser efterhaanden helt er bleven forandret. Loven af 1856 tilsigtede en Anvendelse af de

Tavlepenge, der indkom ved den foreskrevne Ombæring i Kirkerne af en Bøsse for de fattige, hvilke Penge hidtil vare gaaede direkte ind under det offentlige Fattigvæsen og derved faktisk gik til Skatteyderne og ikke til Kommunens trængende. Disse Penge, som den Gang vare og stadig ere vedblevne at være et beskedent Beløb, ligesom ogsaa andre eventuelle frivillige Gaver, udgjorde efter Loven af 1856 de fattiges Kassers Midler. Efterhaanden er der imidlertid ved en Række forskellige Love tillagt disse Kasser Beløbet af forskellige Bøder og Afgifter, ligesom der ved Kommunalloven aabnedes Adgang for Kommunerne til at tilstaa disse Kasser Beløb af Kommunekassen. I Fjor bleve Tavlepengene dernæst henlagte fra de fattiges Kasser til Menighedsraadene, medens omvendt nærværende Lovforslag tilsigter at yde dem et Statstilskud, hvad der samtidig maa ventes at ville bringe Kommunernes Tilskud til at stige betydeligt. Der kan derfor være al Anledning til at optage en Forhandling om Ændringer i de meget primitive Bestemmelser i Loven af 1856. Paa den anden Side maa jeg modsætte mig, at Spørgsmaalet om Ydelse af Statstilskud nu bliver udskudt og afhængiggjort af Resultatet af Forhandlingerne om saadanne Ændringer. Dette har man frafaldet i det andet Ting, medens man i Stedet for har fastsat Tidsrummet for Lovens Varighed til 3 Aar. Jeg gaar ud fra, at det høje Ting ikke vil have overvejende Betænkelse ved at indgaa herpaa, men at det vil dele min Overbevisning om, at har Staten først ved dette Lovforslag taget Del i de fri Fattigkassers Gerning, vil den ikke slippe dem, naar de 3 Aar ere gaaede.

Den anden Ændring, der er foretaget i Lovforslaget, hører for saa vidt sammen med den nu omtalte. Man har nemlig strøget Bestemmelsen om, at Kommunens Tilskud kan ydes uden Amtsraadets Samtykke. Man har her ladet sig lede af den Betragtning, at naar i øvrigt Spørgsmaalet om disse Kassers Organisation er udskudt fra denne Lov og opsat til senere Overvejelser, burde man heller ikke paa dette ene Punkt afvige fra det bestaaende, men paa denne Lov blot holde sig til Bestemmelserne om Statskassens Tilskud.

Hvorvel jeg altsaa ikke kan anse nogen af de to Ændringer for Forbedringer i Loven, finder jeg paa den anden Side, at de ikke have en saadan Karakter, at jeg maa modsætte mig dem. Jeg har derfor kunnet tiltræde dem og skal nu over-